

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdajah, in sicer: vsak torek in petek, izdaja za Gorico opoldne, izdaja za deželo pa ob 4. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1-50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1-20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Uredništvo in odpravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. za dej. — Urednik sprejme stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

Neplačanih pisem ne sprejme ne uredništvo ne upravništvo.

Oglasi in poslanice

se računijo po petit-vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v sponožih obsežnih 6 do 6 pol ter stane vsletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računijo po 20 kr. petit-vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

—>>> Bog in narod! <<<—

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Krmpotič) tiska in zal.

Resna beseda v resnem času.

(Dalje).

Trst bi postal po železnici: Predel-Ture za največji del Avstrije in Nemčije najbližja in najugodnejša luka, za več dežel pa bi bil sploh najbližja luka tako, da bi večina onega izvoza iz Avstrije, kateri posredujejo sedaj inozemske luke, se obrnila v Trst in bi poleg tega Trst bil izvozno mesto v tem pogledu tudi za dežele, ki mejijo na Avstrijo. Na ta način bi se povzdignilo mornarstvo, nastale bi nove vožnje zveze po morju, kar bi trgovini v prvi vrsti mnogo koristilo.

Kakor se je onemogočila Rudolfova železnica do Trsta, tako so bili pokopani tudi načrti za predelsko železnico, katere je izdelala vlada okoli 1870. leta, po plutokratičnih uplivih, irredentovskih nasprotstvih in s tem, da so dajali prednost malenkostnim lokalnim interesom, kar je pa blagostanju države veliko škodovalo. Ker irredentovci nočejo ozje notranje zveze Trsta z Avstrijo, so se upirali nameravani predelski železnici ter so oni krogi, katerim je na tem leželo, da se obranijo sedanje kaj žalostne tržaške železniške zveze, sklicevali se na Iosko železnico ter prigovarjali kranjski deželi in Celovcu, da se more vprašanje o tržaški železnici rešiti najbolje s črto: Loka-Ljubljana, ki bi šla čez Kranj v Tržič, po dolini sv. Ane, čez Ljubelj, Borovlje, rožno dolino v Celovec. Ta črta pa se tudi ni izvedla na podlagi argumentov, kateri so bili podani proti njej, na škodo Kranjske in Celovca. To črto so izdajali kot drugo tržaško železnico radi tega, ker bi imela odpreti promet Tržiču, dolini sv. Ane in rožni dolini.

Ako bi bila ljubeljska železnica glavna, bila bi dolga 64 km., bi stala najmanj 24 milijonov gold. ter bi skrajšala pot iz Trsta in iz Reke, iz Ljubljane in iz Kranja v Celovec za 70 km., nasproti pa bi ne bila pot v Beljak, torej k črti: Ture in Brenner, ni č skrajšana; kot železniška zveza s Trstom bi ne imela taka železnica nikake vrednosti. Potem so mislili takošno zvezo napraviti po bohinjski železnici. Ta bi šla po tiru predelske železnice do sv. Lucije, tam bi kre-

nila iz soške v basko dolino, bi prerezala julijske planine s predorom, dolgim 6 km., bi stopila pri Bistrici v bohinjko dolino ter bi se priklopila potem ali v Lescah, ali pa 3 km. vzhodno od Javornika, črti: Trbiž-Ljubljana. Prometna vrednost take železnice, ki bi bila dolga 133 km., ki bi stala toliko, kolikor predelska, namreč 31 milijonov gold., pa bi postala jednaka predelski železnici se le takrat, če bi se nadaljevala skozi Karavanke ter bi se razdelila iz Bistrice v rožno dolino do Beljaka na eni strani in na drugi do Celovca, v katerem slučaju pa bi bila dražja za 26 milijonov gold. od predelske železnice, ki je takemu prometu povsem ugodna.

Kakor se združita slepec in hromec, da lažje vkupno, oprta drug ob drugega, potujeta, haš tako so združili bohinjko in ljubeljsko železnico, ker sami za se ne moreta obstati, — v bohinjko-ljubeljsko črto, ki se pa ne more meriti v nikakem oziru s predelsko železnico, ki poleg vsega drugega stane manj za 24 milijonov goldinarjev. Ko se je torej pokazalo, da črta čez Ljubelj se ne da dobro porabiti kot druga tržaška železnica, je padel taki načrt in nastalo je vprašanje o železnici: Bärenthal.

Ta bi šla blizu Bistrice v rožni dolini skozi Karavanke v 10 km. dolgim predoru, bi bila 33 km. dolga ter bi stala 22-3 milijonov gold., bi bila tudi za promet med Celovcem in Kranjsko boljša od ljubeljske železnice; za promet iz Beljaka na Kranjsko, odnosno s Trstom, pa bi dobila svojo vrednost se le takrat, ako bi se zgradila stranska železnica iz Bistrice v Beljak, kar bi stalo zopet 2.7 milijonov gold. S to železnico bi se skrajšala pot iz Celovca do Kranja, potem do Ljubljane, Trsta in Reke za 72 km. (po ljubeljski železnici 70 km.); če bi pa šla samo po rožni dolini, bi skrajšanje iz Beljaka dalje znašalo le 28 km. in tako bi ta nameravana črta sama za se, kakor ljubeljska, imela kaj malo vrednosti za tržaški promet.

To bi dobila pa združena z bohinjko železnico. Tako bi se potem skrajšala pot iz Trsta v Celovec za 148 km., do Glandorfa za 142, ali po črti skozi Bohinj v rožno dolino do Beljaka samo za 98 km. in bi torej

„Poskušnja je končana, treba je samo se izurjenosti“, je dejal. „Čestitam ti, šejk Ilderim, da imaš takošne služabnike. Glej“, je dodal zdrknivši s konja, „niti sledu kakega znojna ni videti na njihovih bliščetih grivah: dihaajo tako lahko, kakor ob času, ko sem odhajal. Napovedujem ti veliko veselje, kajti ni mogoče, da ne bi dosegla zmage in...“

Ta je umolknil, ter se priklonil: se le sedaj je zapazil Baltazarja, stoječega poleg šejka ter dve ženski, pokriti s pajčolanji.

Jedno od njih je pozorno pogledal, misleč si z močno utripajočim srcem:

„To je ona, Egiptčanka!“

Ilderim je končal namesto njega:

„Zmago in zaželjeno maščevanje! Ne, ne bojim se nicezar: moja radost je popolna. Ti, Arijev sin, si mož, kakoršnega sem si želel. Ako bo konec podoben temu, kar napoveduje začetek, pa spoznaš darežljivost Araba.“

„Hvala!“ odvrne Ben-Hur mirno. „Ukaži prinesiti konjem vode.“

Sam jih je napojil ter znovič pričel vajo. In zopet je začel s počasnimi koraki, nato jel jezdariti urneje ter naposled pognal konje v najurnejši dir. Ta prizor je čimdalje bolj spodbujal gledalce. Občudovali so njegovo izurjenost in enakomerni hod štirih dirjalcev, ki te je spominjal večernega poleta lastavic.

v tem pogledu imel Trst zvezo skrajšano le za 65 km. od Reke. Promet vlakov po tej črti pa bi bil kaj neroden in komplicovan, za to dražji in od predelske železnice manj ugoden skrajšanju vožnje. Vlaki, ki bi šli čez bohinjko dolino iz Trsta, čez Celovec proti severu, bi se mogli združiti z beneškimi vlaki se le v Glandorfu, odnosno v Launsdorfu. Promet po prihodnji železnici čez Ture bi ne šel čez Celovec, kakor tudi ne po predelski železnici, temveč bi se obrnil pri Bistrici proti Beljaku. Prednost take železnice čez Bohinj bi bila, da bi se skrajšala pot do Celovca za 36, do Glandorfa in proti severu za 30 km. več, kakor s predelsko, toda manjše skrajšanje pota v Beljak in proti železnici čez Ture, potem manj ugodni položaj Trsta nasproti Reki, komplicovana in zato dražja zveza govore proti tej železnici tako, da bi se promet po takej črti nič ne zboljšal od predelske črte, pač pa bi bil proračun z onimi 29 milijoni gold. (katerih bi bilo več treba) prav zdatno obtežen in bi ta slučaj oviral znižanje vožnih cen.

Oni od irredentistov in drugih nasprotnikov predelski železnici v večji meri, kakor pa od vojaške strani podani pomisleki, da bi jo bilo mogoče v slučaju vojne z Italijo oskodovali, ker bi šla tik italijanske meje, ne obstoje več, ker se v poslednjem času napravljajo trdnjave na črti Rajhl-Kobarid in se namerava napraviti še druge, da se ne morajo več povdarjati pomisleki, izraženi proti predelski železnici.

(Konec pride).

Adam Mickiewicz, njegovo delovanje in njegova dela.

(Dalje).

Gospodičina se je temu nagovarjanju udala in Mickiewicz, dospevši sedaj v Tulanovič, je izvedel. Ta novice ga je zadela tako, da je poln obupa odšel v Vilno in tu močno zbolel. Ko je ozdravel, se je podal v Kovno s potrtnim sreem. Kmalu pa ga je doletela še večja nesreča. Dne 9. oktobra 1820. l. mu je umrla mati, katero je tako vroče ljubil. Bil je torej sirota po očetu, po materi

Med tem, ko so bili vsi zamaknjeni v vajo, se je približal Malah: nezadoma šejku ter mu podal pismo.

„Pismo od Simondesa, tvojega“, je dejal.

„Od Simondesa?“ zaklic Arab. „Naj Abaddon potepta njegove sovražnike!“

„Ukazal je pozdraviti te v imenu božjem ter oddati ti to pismo, katero moraš takoj prečitati.“

Ilderim je zlomil pečat ter vzel iz tankega platnena zavitka dva lista naslednje vsebine:

1.

Simondesa šejku Ilderimu.

„O prijatelj! Pred vsem drugim ne dvomi o prostoru, kateri zavzema v mojem sreju.“

„Potem:“

„Pri tebi biva mladenič zale rasti, ki se imenuje Ari; on je dotičnega posinovljenec ter meni jako drag.“

„Čudne so njegove zgodbe! Pridi k meni danes ali jutri, pa ti jih povem in zaslisim tvoj svet. Med tem pa izpolni slednjo njegovo željo, ako ne bo nasprotna čednosti. Stroške, ki jih boš imel pri tem, ti hvaležno povrnem. Ohrani v tajnosti te moje občutke pred mladenčem.“

„Priporoči me tudi spomina drugega tvojega gosta. On, njegova hči, ti sam in vsi, katere hočeš spustiti v svojo družbo,

in po ljubezni do Marije, v katero je stavil največje svoje nadeje.

Dne 2. februarja 1821. l. se je poročila Marija s Puttkamerjem. Mickiewicz je prevzela žalost, ga tlačila in spravljala v obup tako, da mu je jelo že presedati življenje. Obup je bil strašen, močan, toda vera in pobožnost sta bili še močnejši. Spomnil se je otroških let, ko je bolehal in ko ga je mati izročila Najsvetejši v varstvo. Spomnil se je, na kak čudovit način je takrat ozdravel, torej se je tudi sedaj zatekel k tej najsvetejši poljski kraljici, iskajoč pri njej pomirjenja svojih srčnih bolečin. V tem verskem navdušenju je napisal prekrasno pesem pod naslovom: Slavospjev na dan oznanenja najsvetejše Device. Tu nam je dal pesnik vzgled, kje je treba iskati dvigala, kje najti pomoči in zdravila za vse trpljenje na svetu.

Obup je pod vplivom vero vsled vroče molitve odstopil, toda ostala je žalost. Zdravilo za njo bi imelo biti delo. Pa se ga je tudi poprijel, a to tem bolj, ker je ta nesrečna ljubezen vzbudila v njem veselje do pisanja. Pa je tudi pisal, da je v juniju 1822. zagledala beli dan knjižica, natisnena v Vilni, pod skromnim naslovom: „Poezije Adama Mickiewicza“. V tem zvezku so se nahajale prezale poetične pripovedke, ki se imenujejo balade. Balada je angleska beseda ter pomeni prav za prav toliko, kakor narodna peser, kajti tudi vsebina balad se jemlje iz pripovedek in pesmij, ki krožijo med narodom. V vsaki izmed njih je uvrstil pesnik kako poučno misel. Ta prvi zvezek Mickiewiczevih poezij se je urno razprodal in to je pesnika spodbudilo k izdajanju drugega zvezka. Zares v aprilu 1823. l. je izšel v Vilni drugi zvezek Mickiewiczevih poezij, obsegajoč povest „Graziño in Dziady“.

„Graziña“ je povest iz davnih časov, ko so na Litvi živeli se poganje ter so je Križarji napadli. Knez Litavor, gospodar male pokrajine, razsrden na svojega sorodnika, mogočnega kneza Vitolda, hoče imeti z njim vojsko; ker pa sam nima dovolj moči, se dogovori s Križarji, naj mu prispejo na pomoč. Križarji v to privolijo in po noči

smejo računati na-me v cirku, ob času dirk. Sedeži so že zagotavljeni.

„Tebi in vsem tvojim — mir.“

„Kaj naj sem drugega, prijatelj, ako ne tvoj prijatelj?“

Simonides.“

2.

Simonides šejku Ilderimu.

„O prijatelj!“

„Čuj besede svaritve; pošilja ti jih izkušnja.“

„Razun Rimljanov, vsi oni, kateri imajo denar, ali imetje, ki se da opletniti, pozorno pazijo na znak, ki se splošno smatra groznim: ta znak je prihod višjega rimskega uradnika.“

„Danes dospe konzul Maksencij.“

„Čuvaj se!“

„Še jeden prijateljski svet.“

„Kdor snuje izdajstvo proti tebi, prijatelj, mora si pridobiti odobrenje od Heroda: velika tvoja posestva so v njegovi državi.“

„Torej pozor!“

„Poslji takoj zaupne služabnike, da bodo pazili na pota, ki drže iz Antijohije proti jugu ter imeli pozorno oko na vsakovrstne jadernike. Nemara dobiš kaka pisma, tika-joča se tebe in tvojih zadev.“

„Že večeraj bi imel biti na to opozorjen, toda danes se ni prepozno, ako hočeš urno delati.“

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIK WALLACE

Poslov. Podravski.

(Drugi zvezek).

(Dalje).

PETA KNJIGA.

Pri odhodu ni bilo nikake ovire; konji niso kazali strahu. Zdelo se ti je, da so se voznik in konji že sporazumeli med seboj. Prvi je mirno in krepko opravil svoj posel ter s tem vzbujal zaupanje. Vodil je konje uprav tako, kakor bi stal na vozu. Ilderim si je gladiil z roko brado ter se zadovoljno smehljaj, sepetajoč:

„To ni Rimljan, ne, prisežem na to!“

Šel je peš in za njim so šli vsi njegovi podložniki: moški, ženske in otroci, spremilajoči z očmi kretanje voznika, akoravno mu niso vsi zaupali.

Ben-Hur, obstavši na obširnem in ravnem polju, je pričel vajo. Iz početka je jezdaril počasi naravnost; potem je jel delati velike, manjše in čimdalje manjše kolobarje, čimdalje bolj pospešujoč korake; končal pa je s skokom. Čez jedno uro je jel jezdit počasneje ter se konečno korakoma vrnil pred Ilderima.

došpó njihovi poslanci v grad Litavora z novico, da pomoč prihaja. Knezove straže naznanijo to Rimvidu, ki je bil prvi dostojnik pri knezu in Rimvid, domislivi si vse zadeve, roti svojega gospodarja, naj popusti bratomorni boj, ter naj se ne brati s Križarji, ki so najhujši sovražniki Litve. Toda Litavor ni hotel ničesar slišati o tem, ker je kahal strašno jezo na sovražnika; poleg tega pa je bil Vitoldu tudi nevoščljiv, da ima ta več zemlje, mest, gradov ter več veljave na Litvi. Za to knez zapove, naj Rimvid takoj nahere vojake in jih pripravi za vojsko. Vboglji v svojem gospodarju se ni imel dalje upirati, toda predno pozove vojske pod orožje, se se poda h kneginji Gražini, Litavorovi ženi. Bila je to vrla, domovino ljubeča gospa, zala in z možem enako velike rasti. Gražina je kar osupnila, ko ji je Rimvid stvar naznanil, pohitela je k možu ter ga prosila, naj bi se ne družil s sovražniki domovine proti lastnim rojakom. Toda tudi sedaj je knez vstrajal pri svojem. Gražina je odšla in Litavor se je vlegel k počitku, da prespi ostanek noči ter se o svitu združi z križarsko vojsko in nad Vitolda odrine. Kneginja je videla v tem veliko sramoto za svojega moža, da se druži s sovražnikom proti domačinom, torej je ukazala odpraviti poslance. S tem so se čutili Križarji razžaljane in sklicavši svojo vojsko, krenejo sedaj na grad kneza Litavora. Gražina se polasti pogumna misel. Okoristivši se s tem, da knez spi, dne na-se njegovo orožje, zakrije si obraz z železno kapo, kakoršna je bila takrat v navadi ter stopi na čelu vojske, katero je bil zbral Rimvid na knezovo povelje. Vojaki so si mislili, da je to knez. Rimvid jih uvrsti ter zaukaže pohod. Kmalu dosepejo Križarji. Začne se bitka. Križarji besno vdarijo na Gražino, sodeči po sijajnem orožju, da je to knez. Gražina slaba, se brani koikor more, toda ni se ubranila. Močno ranjena pade na bojišču. Sedaj se prikaže črni vitez ter kakor strela udari na Križarje. Bil je to knez Litavor. Prodira vrste; kjer zamahne z mečem, tam se napravi praznina, kajti vse pada s konja, kakor trava, ki jo pokosi kosa. Zdrobil in potepal je sovražnike, ki kar trumoma zbeže. Litovci so zmagali, toda Gražina ne živi več! Po paganski šegi položijo njeno truplo na gradom in ko je že izbruhnili plamen, pade Litavor v ogenj, da zgori živ s telesnimi ostanki svoje žene, ki je rešila njegovo čast ter odvrnila narod od bratomorne vojne.

(Dalje pride).

DOPISL

Iz Kojškega, dne 4. jul. 1898. — (Ples brez dovoljenja). — Dasi se javni plesi v okrožju našega c. kr. glavarstva zopet — smelo rečem — brez vsake potrebe trpé, zdelo se je našemu vrlému in občespostovanemu gosp. županu umesno, ne dovoliti plesa ne v Snežatnem dne 26. minulega meseca, ne v Kojškem večerajšnega dne. In prav je imel gosp. župan. Kako naj se tudi veselimo, kako naj plešemo, ko preti vsem Brdom velika beda vsled nezgodne letine, ki nam, izvzemši malo češenj, ni prinesla skoro nobenega družega sadja; grozdju pa preti oidium. Ali kaj se brigajo za vse to kojščanski fantje in —

„Ko bi jaderniki odrinili danes rano iz Antijohije, jih tvoji ljudje se lahko prehité, ker poznajo krajša pota.“

„Ne obotavljaj se!“

„Sežgi to pismo...“

„O prijatelj, tvoj prijatelj sem.“

Simonides.“

Ilderim je dvakrat prečital pismi, spravil ju v zavitek in utaknil za pas.

Vaja se je se nadaljevala nekaj časa. Naposled je Ben-Hur pustil konjem počasneje teči ter jih konečno pripeljal pred Ilderima.

„Dovoli šejk“, reče, „da poženem tvoje konjice v šotor, popoldne jih znovič poskusim.“ Ilderim pristopi k njemu.

„Vzemi jih, Arijev sin, ter delaj z njimi kar hočeš ves čas do dirke. Več si opravil ti dve uri, nego bi Rimljan — naj šakalji ogledajo njegove kosti! — utegnil opraviti v dveh tednih. Zmagamo, prisegam na svetlobo nebes, da zmagamo!“

Ben-Hur je ostal pri konjih, dokler so jih izpregali; potem se je okopal v jezeru in izpivši časo araka s šejkom, ki je bil nenavadno dobre volje, je oblekel znovič svojo židovsko obleko ter odšel z Malluhom v sadnik.

Tam sta se dolgo razgovarjala med seboj.

zalibože — tudi možje. Če župan ne dovoli plesa, kaj za to; mi bomo vsejedno rajali pa brez dovoljenja, in rajali so, dokler se niso okolo 10 ure v noč — po starem običaju — pošteno stepili, in je samovoljni ples končal. Slišal sem praviti, da se je bil gosp. župan, ko je doznal, da nameravajo Kojščanci in Snežanci brez dovoljenja plesati, obrnil do c. kr. okr. glavarstva za orožniško asistenco, a da mu jo je to odreklo z opombo, naj ples zabrani lokalna policija, ali pa naj se prireditelji nedovoljenega plesa kaznujejo. Tak je bil moder ukrep slavnega glavarstva. Mesto da bi bilo z vso eneržijo varovalo avktoriteto župana, je neposredno zadolžilo, da se je v naši občini brez dovoljenja plesalo, kajti dobro je slavno glavarstvo vedelo, da lokalna policija nima toliko in take moči in ugleda, da ples zabrani. Največe čudo pa je to, da takega početja nihče ne ovadi pristojnim oblastvom, in da se držé družbe krsiteljev oblastnih odredb tudi nekateri — žal — gospodje duhovniki, ki v družbi z njimi nameravajo strmoglaviti pri prih. občinskih volitvah županovo stranko, kar pa se jim — tako upam, ne bode posrečilo.

Iz Tolmina. — 3. julija 1897. — Dopis iz Tolmina „Soči“ je dajal povoda vsakovrstnim pikirnim opazkam ne le tržanom, temveč vsem, kateri sodijo s človeško pametjo. G. dopisnik je pravečati neveren Tomaž si daja spričevalo, da „Sočine“ vesti jako nepazljivo čita; kajti pred tremi tedni je že stalo v „Soči“ črno na belem, da g. A. B. je premeščen v Gorico in bil je — povdarjam — premeščen na lastno prošnjo. Kako bore malo pozna g. dopisnik naše sodišče, ko niti ne vé, da od enega časa že posluje nov uradnik pri „gruntnih bukvah“. In če ga hoče že tako dobro poznati, kam pa je namenoma stlačil druge gg. uradnike, med katerimi je bil g. A. B. deveti in kateri — z neznamno izjemo — vzorno vrše svoje dolžnosti, a ne razobešajo svoje zmožnosti na veliki zvon, in ki so z eno besedo sebi v čast in čam Tolmincem. — Oni gg. uradniki, ki so preustrojili in uredili naše sodišče, so zdaj vsi trije v Gorici. Ti, ti so bili nesebični, čisti značaji, a ni bilo tolikega ropotanja, ko so odšli. Kaj bi tudi pomagalo, posebno s sličnimi jeremijadami, s katerimi g. dopisnik ni napravil nijednemu usluge, najmanje pa koristil g. A. B.

Če se dostavim, da c. k. uradniki so plačani državni služabniki in da vrše le svojo dolžnost, ako gre do strankam na roko, potem je bilo zadnjega dopisa iz Tolmina toliko potreba, kot smeti v oko. Vlada nam že tako kratki toli potrebno pomnoženje uradniškega osebja; če pa sliši, da kar eden sam podpira vse štiri ogule našega sodišča, zna odpoklicati vseh drugih osem. Kaj pa se le, ko „uprava vseh uprav“ — uunrjoči sme menda vsi, ka-li? — pokliče še enega k sebi? — Kaj potem...?

Toliko na znanje Netolmincem, Tolminci tako preveč vedo, pa brez zamere!

(Opomba uredništva): Ta dopis pričobujemo kot protidopis prejšnjemu. Razvidno je iz njega, kak križ je včasih z dopisniki. Če pričobimo kak nam došli napis, ki se tiče lokalnih rečij tega ali onega kraja, ni prav, če ga ne pričobimo, pa spet za-

„Napoti se“, reče mu Ben-Hur, „tjekaj v „khan“ pri Selevskem mostu ter mi prinesi še danes iz znanega ti skrivališča del mojega imetja. Bojim pa se, dobri Malluh, da te preveč nadlegujem...“

Malluh mu živo ugovarja.

„Hvala ti“, reče Ben-Hur, „poprimeni te za besedo. Saj sva si brata, sinova jednega naroda in Rim je najin skupni sovražnik. Poleg tega si ti kupčevalec, torej izvedenec v tej stvari, kar si o Ilderimu nikakor ne mislim...“

„Arabci ima le redko takšne zmožnosti“, odvrne Malluh resno.

„Zviti so zares, Malluh, toda previdnost nikdar ni škodljiva. Da pa odstranim vsako oviro ali zvijačo pri dirki, rešil bi me ti vseh skrbij, ko bi se podal k vodstvu dirkališča ter se prepričal, ali je šejk zadostil vsem predpisom? Ako bi mi mogel prinesiti prepis predpisov, bilo bi to za-me jako koristno. Rad bi vedel, kakošno barvo naj imam na sebi in kje mi je naznačen prostor; rad bi bil poleg Messale. Ako je mogoče, potrudil se, da me uvrste poleg Rimljana. Ali imaš dober spomin, Malluh?“

„Nikdar me še ni pustil na cedilu, zlasti ako mu je priskočilo srce na pomoč.“ (Dalje pride).

mera. Zatorej prosimo vse gg. dopisnike, naj nam vedno poročajo stvarno.

Iz Kopra. — Na tukajšnem c. kr. učiteljski bil je sklep šolskega leta dne 28. junija. Pismeni zrelostni izpiti pa so se pričeli dne 6. junija. K izpitu se je oglasilo 27 kandidatov, med temi jeden eksternist, Slovenec g. Karol Urbančič. Dne 30. junija pa se je pričel ustmen zrelostni izpit pod predsedstvom preblagorodnega g. viteza Klodič-Sabladoskega, ki je trajal tri dni. Izmed Slovencev so napravili izpit z dobrim uspehom sledeči gospodje: Benič Moric, rojen 27. dec. 1877. v Višku, Gorjup Rihard, rojen 6. feb. 1876. v Kanalu, Hrvatini Ksist, rojen 28. marca 1878. v Sežani, Klavora Hinko, rojen 27. sept. 1878. v Trstu, Kutin Anon, rojen 19. marca 1878. v Bolci, Mermolja France, rojen 3. dec. 1879. v Selu, Ulčar Ljudevit, rojen 24. feb. 1878. v Polji (Štajersko), Vodopivec Anton Alfred, rojen 12. junija 1879. v Ročinj, Urbančič Karol, eksternist, ki je služboval doslej kakor pomožni učitelj na Štajerskem.

Mladim gospodom učiteljem, ki nastopijo sedaj trdnolno delovanje v korist in srečo mili nam mladimi, želimo iz srca sreče in blagoslova. Vzgojite nam iz nežne mladine krepostne in značajne moze, zavedne rodoljube in trdne stebre svojega naroda in domovine! Širite omiko med našim ljudstvom, bistrite mladini um in blažite jej srce ter imejte vedno v spominu vzvišenost in lepoto svete svoje naloge! Delujte složno z vsemi svojimi kolegi dragi domovini v korist! Lepe ideje, katere ste gojili med seboj, posebno slednji dve leti, skušajte realizovati; trdno ravnajte se po nazorih, kateri jedini vodijo do sreče, zadovoljnosti in spasa, po resničnih, poštenih in vzvišenih nazorih.

To je Vaša naloga, to skušajte doseči in mladina kakor narod bode Vam hvaležen!

Domače in razne novice.

Imenovanja. — Poštarni oficijalom so imenovani asistenti: Anton Pez dič v Gorici, Gregor Versa, Josip Brankovič, Mihael Kušcer v Trstu in Alojzij Dichtl v Divači; asistentom pa praktikanta: Marko Dobnik za Trst in Jakob Božič za St. Peter na Kranjskem. Sodni avskultant Karol Bizjak je imenovan adjunktom za Poreč.

Okrajni sodnjij v Kanalu je dodeljen c. kr. adjunkt Alojzij Mašera.

Poroka. — Minolo nedeljo se je poročil v bližnjih Skrlah, občini sovodenjski, v svoji domači kapelici g. vit. Gavdencij Tosi, tamošnji veleposestnik, z g. Karolino Kolarič-ovo, gorisko Slovenko.

† **Josip Komel**, veleposestnik v Ajševici pri Gorici, je umrl nagle smrti danes zjutraj. Pogreb bode v soboto ob 3. uri, na pokopališču pri Sv. Mariji Magdaleni v Lokah. — Pokojni je bil vedno v vrsti naših volilcev. Blag mu bodi spomin!

Vipavska železnica. — Politiški obhod te železnice se konča v soboto pri Kodrovih. Pretekli terek je komisija obhoda v kljub nepretirganemu dežju progo od Ciprijanišča do Bukovice (km. 3 — 7). V Biljah se je izrekla, da je mogoče napraviti od ondašnje opekarne dovoljni tir do glavne proge. Postaja Renče bo imela dva dohoda: z Renške in z Bukovske skladovne ceste. Na več mestih je ljudstvo izražalo pomisleke radi odtokov voda in povodnj. Železniški nasipi bodo imeli po potrebi ob obeh straneh globoke jarke, v katere se bo voda zbirala in na več mestih se bo odtekala skoz odprtine v nasipu. Zastopniki občin Vogersko, Prvačina in Gradišče so prosili za malo postajo in nakladališče ne daleč od ondašnje opekarne. Komisija je obečala, da bo to prošnjo podpirala v svojem poročilu. Dovožne ceste k postajam bodo gradili s skupnimi prispevki železniško podjetje, občine in okraj. Za vsako cesto veljajo posebne določbe po dogovoru prizadetih strank. Na Dornbersko postajo bo vodila ena cesta v gorenjem delu pri Bizjaku, druga v dolnjem pri Sinigoju, kjer se spojata rifemberska in dornberska cesta. Dancs pregleduje komisija svet od Dornberske postaje do mlina in fužine v Batujah.

„**Naša straža.**“ — V sredo od 3. do 7. pop. je bilo v krasni mestni dvorani ljubljanski posvetovanje o ustanovitvi novega velevažnega društva „Naša straža“. — To misel je bil sprožil drž. poslanec Robič; poslanci so se je oklenili in pod vodstvom dvornega svetnika Šukljeja so sestavili uzorna pravila gg. poslanci Vencajz, Pogačnik in Krek. Ta pravila so služila v podlago temu prvemu posvetovanju. Povabljeni so bili le gg. državni poslanci in pa gg. župan Hribar, dr. Tavčar, dr. Šušteršič, svetnik Murnil in še pa drugih. Državna poslanca z Goriskega sta bila zadržana vsled polit. obhoda vipavske železnice; mesto njiju sta se udeležila gg. Janez Dermastia in A. Gabršček. Gg. poslance iz Istre sta privabila še oba dež. poslance Trinajstiča, poslanca Jenka in dr. Janežiča iz Voloskega.

Navzoče gospode je pozdravil sklicatelj g. poslanec Povše. Predno pa je došlo v razpravo novo društvo, je prečital g. podpredsednik državne zbornice dr. Ferjancič spomenico, zasran skandaloznega žaljenja pravice slovenskega jezika na višjem dež. sodišču v Gradcu. Spomenica je bila soglasno odobrena. Župan Hribar jo je dal takoj trikrat prepisati, da so jo navzoči poslanci takoj podpisali. Dr. Ferjancič je odpotoval po noči na Dunaj, da jo izroči grofu Thunu, pravosodnemu ministru in vitezu Jaworskemu.

V splošni razpravi o predloženih pravilih so govorili gg. Povše, Hribar, Tavčar, Šušteršič, Gabršček, Laginja, Spintič, Janežič, Žitnik, Kalan i. dr. Posebno o namenu društva se je govorilo jako mnogo. Prva dva paragrafa sta bila sprejeta takó-le:

§ 1. Društvo se imenjuje „Naša straža“; svoj sedež ima v Ljubljani; razteza se po deželah in kraljestvih, zastopanih v državnem zboru, in ni političko.

§ 2. Društvo je namen, podpirati in krepiti v gospodarskem in kulturnem oziru Slovence in Hrvate na Kranjskem, Štajerskem, Koroskem in Primorskem v obmejnih ali jezikovno mešanih krajih.

Ostali paragrafi so bili sprejeti po duhu en bloc; za redakcijo pa je bil izbran odsek devetorice, ki je takoj dovršil izročeno mu delo. Ta pravila bodo čim prej predložena v potrditev.

Zvečer ob 8. uri je bila pri Malicu odlično večerja, katero je dal zborovalcem en čast vedno gostoljubni g. župan Ivan Hribar. — Župan je pozdravil imenom stolnega mesta svoje goste in njihove prekrasne namene, ki so jih združili v mestni dvorani; hrvatske goste je pozdravil še posebe v hrvatskem jeziku. Drž. poslanec g. Povše je oduševljen napil županu Hribarju in Ljubljani. Poslanec Spintič enako v imenu hrvatskih gostov, posl. Ferjancič pa složnemu delovanju vseh Slovencev proti skupnemu sovražniku. Ob 11. uri se je gospoda razšla.

Dul Bog, da bi obrodilo to posvetovanje obilo dobrega sadu za Slovence in Hrvate ob jezikovnih mejah!

Na gorški gimnaziji je končalo šolsko leto G. l. m. s slovesno sv. mašo. Iz šolskega izveštja posnemamo sledeče podatke: Začetkom šolskega leta je bilo vpisanih 477 dijakov, mej letom jih je izstopilo 48, tedaj jih je ostalo koncem šolskega leta še 429. Izmed teh jih je dobilo prvi red z odliko 54, prvi red 315, drugi red 43, tretji red 9, a 6 jih sme ponavljati izpit iz jednega predmeta po počitnicah. Uspeh je tedaj precej povoljen; padlo jih je samo kakih 13%, dočim jih je padalo zadnjih deset let po 18 — 25%. Po narodnosti je 214 Slovencev, mej njimi 23 rojenih v Gorici in po večini sim pristojnih, 167 je Italijanov in 44 Neceev, 3 Srbo-Hrvatje in 1 Anglez.

O dličnjaki na gimnaziji so ti dijaki: Osmošolci Podgornik Karol iz Čepovana, Ratej Fran s Štajarskega, Vales Alfonz iz vipavskih Gabrij; šestošolci Manzon Anton iz Kanala, Sok Anton z Kreda, Vodopivec Fran iz Ajdovščine; petošolci Gradnik Alojzij iz Medane, Gruntar Fran iz Smarij, Pavlin Josip iz Vrtojbe, Žerjal Anton iz Rihemberga; četrtošolca Medves Anton iz Livka in Rojic Josip iz Sovodnjega; tretješolci Gruden Benedikt z Lokvi, Hrvat Hilarij iz Dobravelj in Pitamic Leonida iz Postojine; drugošolci Boškin Fran iz Pevne, Bratina Ivan iz Ollice, Levpusček Josip iz Loma; prvošolci Bratuž Ivan iz Dola, Cigoj Leopold iz Malovš, Kogoj Anton iz Idrije pri Bači, Podgornik Ludovik iz Čepovana in Srebrnič Josip iz Solkana.

Vabilo. — Po določbi šolskega odbora, sklene se 4. šolsko leto tukajšnje obrtno-nadaljevalne šole 10. julija 1898. ob 9. uri dopoldne. Izdelki učencev bodo razstavljeni v šolskih prostorih Via Barzellini istega in nasledne dni od 9. do 12. in 4. do 6. ure. Ob istem času in v istem šolskem poslopju bodo tudi razstavljeni izdelki učenek „Slogine“ strokovne šole za umetno vezenje, oziroma deklishe obrtne šole, kakor tudi ljudske šole „Sloga“.

Slavno občinstvo, katero se zanima za te šole in njih napredek, je uljudno vabljeno, udeležiti se sklepa šolskega leta in ogledati si navedeno razstavo.

Vodstvu: obrtno-nadaljevalne in strokovne-obrtne šole.

Razpis ustanove. — Trgovska in obrtna zbornica v Gorici razpisuje ustanovo letnih 200 gl. iz zaklada barona de Záhony, ki se ima podeliti mladenču, pristojnemu na Gorisko, ki je dijak (ali hoče biti) na kaki trgovski akademiji ali političnem zavodu ali na kakih drugih sličnih višjih šolah in sicer v Avstriji ali zunaj iste.

Prošnje je predložiti do 15. avgusta t. l. pri trgovski in obrtni zbornici v Gorici. Istim je treba pridjati: 1. potrdilo, da je prositelj upisan na kaki akademiji ali sličnemu zavodu; 2) spričevala zadnjih dveh tečajev, oziroma maturitetno spričevalo iz srednjih sol in 3. spričevalo o pristojnosti in gnotnih razmerah, katero mora potrditi dotično županstvo.

Ustanova se začne izplačevati s 1. tečajem šolskega leta 1898/99, ter traja do zaključka studij. Izplačuje pa se vsako leto v 2 obrokih: 1. aprila in 1. oktobra proti rednim pobotnicam in proti dokazu, da se dijak dovoljno udeležuje namenjenih studij.

v Avstriji ter da Hrvatje in Slovenci v Primorju ne uživajo se onih pravic, katere jim pripadajo po njihovem patriotizmu, po njihovi duševni vsposobljenosti in katera jim gre po njihovi večini.

Listu želimo vsestranskega napredka, posebno pa dobrih dopisnikov, poznavajočih njihove razmere ob južnih mejah Avstrije, katere razmere so se doslej od gotovih strani tako nekako prikrivale, da širsi svet ni mogel razvideti, kaj se godi v južni Avstriji.

Brant-Seide 65 kr.

bis fl. 14-65 per Met. — sowie schwarze, weisse und farbige **Henneberg-Seide** von 45 kr. bis fl. 14-65 p. Met. — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. An Private porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend.
G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Holl.), ZÜRICH. (6)

Splošno je priznano pri železnih boleznih kot najboljšo prebavljivo in odvajalno sredstvo

Cascara Sagrada Malaga vino

iz deželne lekarne »Pri Mariji pomagaj« Ph. Mr. Milan Leustek v Ljubljani. 1 vel. stekl. gld. 1-20. — Razpošilja se z obratno pošto 117, 37

Dunajska borza

7. julija 1898.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 73 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101
Avstrijska zlata renta	121
Avstrijska krona renta 4%	100
Ogerska zlata renta 4%	120
Ogerska krona renta 4%	99
Avstro-ogerske bančne delnice	907
Kreditne delnice	359
London vista	118
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58
20 mark	11
20 frankov	9
Italijanske lire	44
C. kr. cekini	5

Gospodu E. Cristofoliju,

lekarnarju

Gorica.

Prav iz sreca se Vam zahvaljujem, za Vaše **železne kapljice**, ki so meni v bolzni prav zelo pomagale.

Prosim, pošljite mi jih še 1 ducat à 30 kr.

S spoštovanjem ostajam Vam urani

Jernej Vehovec,

iz Črne pri Pliberku

na Koroskem.

166 3-1

Podpisani naznanja, da je svojo zobozdravstvo in zobozdravniško-tehniški zavod

R. KOLL

Via Tre Re št. 13

z 7. dnem julija premestil

v ulico Teatro št. 18

168 2-1

S spoštovanjem

R. Koll.

OGLAS.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem po 17-letnem praktičnem svojem delovanju, v prvih gorških izdelovalnicah utež otvoril

v Semeniški ulici št. 18

lastno zalogo z izdelovalnico tehnic raznovrstnih sistemov in višine, v kateri izvršujem vsa naročila, ki spadajo v to stroko, kar najhitreje in po najnižji ceni. Reference o izvršenem delu more dati slavno županstvo v St. Andrežu, kjer sem izdelal občinsko tehniko.

Prevezam v mehanično popravo vsakovrstne uteže, kolesa, šivalne stroje in slične reči.

Imam glavno zalogo koles prvih američanskih sistemov, katera so pripoznana najboljša. — Vedno pripravljen na izvršitev se beleži udani

KAROL KOMEL,

v Semeniški ulici številka 8.

169 20-1

Št. 779.

Razglas.

Podpisano oddá dne 19. t. m. lov cele županije v zakup potom javne dražbe za prihodnjo osemletno dobo, t. j. od 1. maja 1898. do 30. aprila 1906. Dražilo se bo v občinski pisarnici v Opatjemselu od 9. do 12. ure predpoludne, in sicer: davčna občina Dol. Vrh od 9. do 10., davčna občina Opatjeselo od 10. do 11. in dav. občina Novavas od 11. do 12. ure.

Pogoji dražbe in zakupa se morejo pregledati pri c. kr. okr. glavarstvu v Gorici in tukaj. Županstvo Opatjeselo, dne 5. julija 1898.

Župan

Marušič.

171

V najem se odda

pod ugodnimi pogoji
nova kovčija z jednim kladvom
na močni vodi. Kje? pove upravnistvo „Soče“.

100 do 300 gld. mesečno lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in srečk, a da ni potrebna glavnica in ni nikakava nevarnost. — Ponudbe pod Ludwig Osterreicher, VIII Deutsche gasse 8 Budapest. 133, 10-9

Oglas.

Podpisani naznanjam slavnemu občinstvu, da sem otvoril v Solkanu v hiši Fonzari, nasproti Venutijevi prodajalnici jestvin

podruž. prodajalnico usnja

katere vodi na moj račun

g. Anton Gerbec.

Priporočuje se sl. občinstvu v Solkanu, posebno pa iz hribov zagotavlja, da so cene mnogo nižje nego li v mestu.

Ob enem priporočam svojo tovarno usnja in zalogo na debelo na domu v Črničah.

Z vsem spoštovanjem udani

Josip Kosovel,

iz Črnič.

Svoji k svojim!

Priporočam veleslavnemu občinstvu v Gorici in z dežele svojo lepo urejeno

brivnico

na Travniku št. 21, zraven Paternollijeve knjigarnice in loterije.

Objubuje točno in hitro postrežbo, se toplo priporočam udani

Anton Pucelj, brivski mojster.

68-21

Jurij Mose v Gorici

trgovec z manufakturnim (krojnim) blagom v Raštelu št. 7-8

Ima bogato preskrbljeno zalogo volnenih, svilnatih in bombažastih snovij za vsaki letni čas ter perila in platna iz samega lana za gospode in kmeta. Najnovjše moderno blago in perilo za vsaki stan, bodisi duhovnike, učitelje, uradnike itd.

Največja zaloga volnenih ali žimnatih blazin za postelje ter pogrinjal, vsakovrstnih volnenih plaht itd.

Vse blago prodaja po tako nizki ceni, da se ne boji tekmovalcev. 102

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka **E. Riessner, v Nunski ulici 3,** (nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za turvaške potrebe, vošene sveče itd., vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo (S. cl.) tiskarno črk na perilo. (P. cl.)

P. Drašček

trgovec z jedilnim blagom v Stolni ulici št. 2, v Gorici

priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu v 64 Gorici in z dežele.

Prodaja kavino primoso iz tovarne **ARNOLD & GUTMANN** z Dunaja. Zaloga žveplen družbe sv. Cirila in Metoda.

C. kr. krojni privileg. aparati.

Edina slov. zaloga dožnikov, solčnikov in rokavij za dame gospode in uradnike.

M. POVERAJ

krojaški mojster in trgovec v Gorici na Travniku

v hodniku in v I. nadstropju v h. št. 22.

Bogata zaloga vsakovrstnega blaga, gotovih oblek, perila, vseh priprav za obleke za vsaki letni čas. — Blago se prodaja tu di na meter

in sicer le v prvem nadstropju.

Sprejemajo se naročila za izdelovanje raznih oblek (jake, kete, pelarine, haveloke) tudi za dame po naj-14-26

novjši modi.

Izobražena slov. rodbina vsprejme dijake na stanovanje in hrano.

Več upravnistvo „Soče“.

SAUNIG & DEKLEVA

V Gorici — Nunska ulica 14-16 — V Gorici

Prodajalnica

in edina mehanična popravilnica šivalnih strojev.

Brez konkurence! V zalogi se nahaja nad 100 šivalnih strojev n. pr. za čevljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje se vdobé od gld. 32 naprej. V zalogi imata tudi **dvokolesa, puške in samokrese.**

Vinarsko

in

sadjarsko društvo za Brda

v Gorici

prodaja pristno

brisko rebulo.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

T.36OVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nürnberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE za krojače in čevljarje.

Svetinjice. — Rožni venci. — Mašne knjižice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Semena za zelenjavo, travo in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35 19

Vse stroje za poljedelstvo. Vnovič znižane cene!

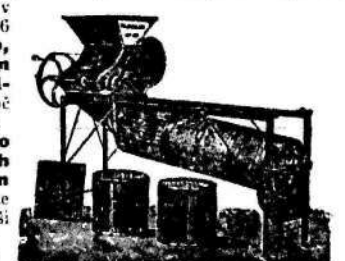
Trijeri (čistilni stroji za žito) v natančni izvršitvi. Sugiinice za sadje in zelenjavo. Škroplinice proti peronospori, poboljšani sestav Vermorelov. 36 20-6

Mlatilnice, mlinci za žito, stiskalnice (preše) za vino in sadje različnih sestav. (Te stiskalnice imajo skoro ono tlačilno moč kakor hidravlične vodovodne preše). Stomoznice jako lahko za goniti in po zelo zmernih cenah. Stiskalnice, za seno in slamo, ter vse potrebne, vsakovrstne poljedelske stroje prodaja v najboljši izvršitvi

Ig. Heller na Dunaju

II, Praterstrasse 49. Pred ponarejanjem se je posebno treba varovati! Zastopniki se iščejo.

Tovarna uzornih telovadnih priprav JOS. VINJYŠ-A,

v Pragi na Smilovu (Praga-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816. se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic po najnovejših pripoznanjih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo priporočilih spricah domačih in inozemskih. Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerno, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmornosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Geniki, proračuni in načrti za popolne telovadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštamine prosto. 80, 52 16

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

Prva slovenska trgovina z železjem

v Gorici

Konjedic & Zajec

(prej G. Darbo)

pred nadškofijo št. 5.

Priporoča po najnižjih cenah svoje bogato zalogo najboljšega štajarskega železa in ploščevine, raznega obrtniškega in pohišnega orodja.

Vsakovrstne okove za pchištvo in stavbe. Prevzemata vse naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.

Glavna zaloga za Gorico in okolico izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.

Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gosp. **Nussbaum-a** v Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga najboljšega koroškega **Acalon** in **Brescian** jekla.

Zaloga **Portland** in **Roman-Cementa**, kmetijskih strojev iz prvih tovarn.

Česar ni v zalogi, se priskrbi nemudoma. Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.